

Tisztelt leendő hallgatótársunk!

Az elkövetkezendő esztendődtől kezdve Te is a Miskolci Egyetem hallgatója, ezzel együtt pedig egy több mint 15 ezer embert magában foglaló közösség tagja leszel. Amellett, hogy néhány év múlva diplomás emberként léphetsz majd ki az életbe az egyetem falai közül, olyan tapasztalatokra és ismeretekre tehetsz szert, amelyeket nem minden felsőoktatási intézményben tanuló mondhat el magáról. Hogy megértsd, miről is van szó, szeretnénk röviden bemutatni Egyetemünk történetét.

A **Miskolci Egyetem** jogelődje a Selmecbányai Akadémia, amelyet **1735. június 22-én** alapított **III. Károly**. Ezt tekintjük az iskolai jellegű műszaki oktatás kezdetének. Az Akadémiát Mária Terézia 1762-ben emelte felsőfokú tanintézetté. A kezdetben **bányász és kohász** szakembereket képző intézet mellett 1808-ban **Erdészeti** Tanintézetet hoztak létre, majd 1846-tól kezdve az erdészeti képzést is akadémia rangra emelték. A szabadságharcot követően, jó néhány viszontagság ellenére is folytatódott a tanítás az Akadémián, ezúttal már magyar nyelven, felváltva a korábbi németet. Óriási fordulópontot jelentett az Alma Mater életében, amikor az I. világháború után el kellett hagyni Selmeceket. Új otthonát csak hosszas huzavona után találta meg az intézmény **Sopronban**. 1922-től az intézmény, mint Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola kezdte meg működését. A történelem azonban ismét közbeszólt, a II. világháború súlyos csapásokat mért az intézményre is. 1949-ben alapították meg a **Nehézipari Műszaki Egyetemet** Miskolcon azzal a céllal, hogy a régiót nehézipari központtá emeljék, és az ehhez szükséges szakembereket ezen az egyetemen képezzék. Ennek megfelelően a Sopronban működő bányász- és kohászképzést áttelepítették Miskolcra, emellett pedig megindult egy új képzés, megkezdődött a **gépészmérnök** hallgatók oktatása is. A sokáig műszaki jellegű intézményben 1980-ban a **jogász**, 1987-ben a **közgazdász**, 1992-ben pedig a **bölcsész** hallgatók oktatása is kezdetét vette. 1997-ben szervezetileg az egyetemhez csatolták a **Bartók Béla Zeneművészeti Főiskolát**, majd a következő évben szintén az egyetem részévé vált a Debreceni Egyetem kihelyezett **Egészségügyi Főiskolai Kara**. Így jött létre a mai Alma Mater, melynek hivatalos neve 1990-től: **Miskolci Egyetem**. Mint láthatod, igen hosszú úton jutott el egyetemünk mai állapotába, és ezen idő alatt hatalmas mennyiségű ismeretanyag, hagyomány maradt ránk.

„**Milyen hagyományokra gondolunk?**” – teheted fel jogosan a kérdést. A Selmecei Akadémia fennállásának majdnem két évszázada során magába olvasztotta a város és a birodalom számtalan vidékéről érkező diákság magával hozott mentalitását, szokásait, és alakította az idők folyamán mai formájára. Nehéz ilyen röviden összefoglalni, mit is jelentett ez, de néhány szóval elmondjuk, miről is van szó. A Selmecekre érkező diákság mind nemzetiségileg, mind társadalmi elhelyezkedés szerint igen változatos összetételű volt. A hierarchia nem ezek szerint alakult ki a diákság keretein belül, hanem az eltöltött évek alapján léphetett valaki feljebb a ranglétrán. Az Akadémiára érkező, beiratkozó egyén a **pogány** (ez leszel Te is)... .

Ha egy hallgató ki akar szabadulni a sötét pogányság szorító és kellemetlen kereteiből, akkor a **Firmák** által szervezett **balekoltatásokon** kell részt vennie, ahol elsősorban megismerkedhet a selmeci diákhagyományokkal, másodsorban pedig felkészítik az egyetemi élet nehézségeire. Az oktatások után írásban, majd a Firmák előtt szóban bizonyíthatja, hogy kissé megvilágosult (egyetemi pályafutásod során ez lesz a legkönnyebb vizsgád!). Sikeres balekvizsga esetén a pogányból balek válik, mely tényt a balekkeresztelő szakestélyen hitelesítik. A balekból másodéves korában kohlenbrenner (szénégető) lesz, ami átmeneti állapot a **Firmává válás** folyamatában. A Firmákat harmadéves korukban köszöntik a Firmaköszöntő szakestélyen. Valójában Firmává cselekedetei és tettei, illetve a selmeci hagyományok iránti megbecsülés és tisztelet alapján válik az ember.

FONTOS!

Ha az ember nincs megkeresztelve, vagyis nem vett részt balekoltatásokon, balekvizsgán, ennek megfelelően nem lett balekká keresztelve, akkor természetesen a diákélet ezen további folyamataiban sem vehet részt:

Az ilyen hallgató

- Nem vehet részt Szakestélyeken
- Nem hordhat egyenruhát
- Nem viselheti a szakgyűrűt
- Végzősként nem avathat valétaszalagot
- Nem avathat és nem hordhat arany pecsétgyűrűt
- Nem Valétálhat (csak végezni fog).

Fontosnak tartjuk még, hogy ezek a dolgok **nem kötelezőek**. Az egyetemet el lehet végezni anélkül is, hogy az ember bármit is tudna róluk. Arra szeretnénk felhívni az ide kerülő diákok figyelmét, hogy tudják, mi az, amiben részt vesznek, és tudják azt is, hogy ha nem vesznek benne részt, miből maradnak ki!

A Miskolcon végzett hallgatók nagy előnye, hogy ilyen hagyományokkal ismerkedhetnek meg. Kapcsolódj be te is és meglátod, az egyetemen lévő nehézségeket milyen könnyen fogod leküzdeni az itt megismert hagyományörző emberek segítségével!

Reméljük sikerült röviden bemutatni azt a hagyományrendszert, amit egyetemünkön ápolunk, és sikerült felkelteni Benned az érdeklődést a selmeci diákhagyományok iránt. Találkozunk szeptemberben!

***„Diákszokásainkat élni és éltetni kell!
Ennek legfőbb alappillérei a vidámság, a barátság és a szakmaszeretet!”***

Jó Szerencsét!

Üdv az Erdésznek!

Legyen fényes sikere a Kohásznak!

Tisztelet a Gépésznek!

Igazságot a Jogásznak!

Pénzt a Gazdásznak!

Vivát Bölcsész!

Egészséget a Világnak!

Gépészmérnöki és Informatikai Kar Valéta Bizottsága